

In de beeldende kunsten is niets wat het is. Kijk maar: je ziet niet wat je ziet. Maar van de politiek en van de moraal wordt juist onduidelijkheid verlangd. Hoe kan kunst dan politiek of moreel zijn? Mag alles in de kunst of zijn er grenzen? Moet de politiek zich met kunst bemoeien en kunnen de beeldende kunsten politiek zijn?

Of verschuilen ze zich ten onrechte in een ivoren toren?
Veel hedendaagse kunstenaars trekken met een boodschap de wereld in. Levert dat goede kunst op? Het is een heet hangijzer in de kunst van nu.

In De navel van *Daphne* werpt Maarten Doorman aan de hand van voorbeelden uit de hedendaagse kunst nieuw licht op het doolhof van engagement in de kunst.

Maarten Doorman is schrijver en filosoof. Hij doceert kunstkritiek aan de Universiteit van Amsterdam en cultuurfilosofie aan de Universiteit Maastricht. Verder is hij medewerker van de *Volkskrant*, *De Groene Amsterdammer* en *Hollands Maandblad*. Tot zijn recentste boeken behoren *De romantische orde*, *Paralipomena. Opstellen over kunst, filosofie en literatuur* en *Rousseau en ik. Over de erfzonde van de authenticiteit*.

Over Maarten Doorman:

'Er zijn niet veel filosofen in Nederland die goed kunnen schrijven. Maarten Doorman is één van hen.'
TROUW

'Een essayist die instemming en tegenspraak uitlokt: een betere combinatie bestaat niet.'
NRC Handelsblad

'Het denkend voortschrijden wordt aanstekelijk verwoord.'
DE VOLKSKRANT

'Prikkelend en waardevol.'
Arthur Danto, filosoof